

Palmsöndagen 2023

Jag förknippar alltid Palmsöndagen med Malmö, eftersom jag i snart 25 år har fått fira denna dag med en procession på Malmös gator. De olika mysterierna i Jesu liv kan få en mycket konkret betydelse och närhet på detta sätt. Det är mitt i det liv där vi lever, på den plats där vi råkar befinna oss som Jesus kommer oss till mötes för att visa oss sin nåd och kärlek och göra oss delaktiga av hans mysterier. Idag blir intåget i Jerusalem närvarande på ett speciellt sätt i Malmö. Jesus fortsätter genom alla tider och på alla platser att komma in i vårt liv och tilltala oss just där vi befinner oss. Han har alltid något att säga, något att göra för oss, med oss och genom oss. Vi dras in i hans mysterium. Vi blir deltagare, inte bara åskådare och åhörare. Den stora och ständiga frågan är förstås om vi vill ta emot honom och ge honom det plats i vårt liv som tillkommer honom. Han, den Allsmäktige, kan inte utföra sitt frälsande och helgande verk i oss, om vi inte av hela vårt hjärta tar emot honom och öppnar vårt hjärta för honom. Så stor makt har han givit oss genom att ge oss vår frihet.

Sättet på hur vi människor använder vår frihet avgör både vår egen framtid och hela världens öde och överlevnad. Ibland måste vi verkligen begrunda – och darra - inför vad vi kan ställa till med genom att missbruka vår fria vilja. Samtidigt kan vi göra oändligt mycket gott genom att bruka vår frihet till Guds ära och vår nästas bästa. Idag får vi förena oss med de folkskaror i Jerusalem som gläder sig och hyllar Jesus som sin herre och konung. Den lilla tappra och fromma skara som följer med i processionen genom det lugna kvarteret i Malmös innerstad får liksom representera hela Malmös befolkning, som så innerligt väl behöver Jesus, hans evangelium, hans nåd och frälsning. Vi får glädja oss över att vi får stå inför Gud i deras namn som inte känner honom, ja, också i deras namn som har övergivit honom. Genom vår förbön får vi bära fram hela denna stad till Gud som ett lovsångoffer för att den skall genomsyras av hans frälsande nåd och kärlek.

Detta ställföreträdande blir viktigare och viktigare i en sekulär miljö, där de flesta inte förstår eller vill förstå att de behöver Jesus och hans frälsning. Just under en kanonisk visitation, som den jag nu utför i Vår Frälsares församling i Malmö, måste vi be speciellt för alla dem som har försvunnit från Jesus och hans kyrka. Vi måste – liksom Jesus själv – brinna av kärlek till dem och be honom att han drar dem till sitt heliga hjärta genom Andens kraft. Kyrkan består inte bara av denna lilla trogna rest som söndag efter söndag deltar troget i den heliga mässan och lever ett helgat liv i Jesu efterföljelse. Därför ber vi speciellt idag för alla dem som vi saknar och längtar efter. Vi ber att Jesus berör deras hjärta, så att de hittar hem igen, till vår heliga moder kyrkan, som i Jesu namn vill ta emot dem och överösa dem med Jesu ömma kärlek.

När vi tänker på Jesu intåg i Jerusalem där han tas emot med jubel och viftande palmkvistar gläder vi oss. ”Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen” (Matt 21:8). Samtidigt måste vi vara medvetna om att jublet snart vänds till burop och hat: ”korsfäst, korsfäst”. Vi människor är ombytliga och ostadiga. Den som idag hyllar honom kan i morgon korsfästa honom genom sin synd. Därför måste vi i all ödmjukhet bekänna vår synd och skuld och vårt ständiga behov av hans nåd och förlåtelse. Samtidigt blir vi stärkta i vår tro på Jesu barmhärtighet och vilja att förlåta. Även den som övergivit honom, förrått honom och ropat ”korsfäst, korsfäst” kan få förlåtelse. Vi behöver bara tänka på Petrus och Paulus. Den ene blev kyrkans klippa, den andre blev kyrkans store lärare, fastän de hade svikit honom så grymt. Det finns alltid en ny möjlighet även för den störste syndare. Försoningens sakrament finns alltid att tillgå.

Under denna visitation i Vår Frälsares församling – vårt stifts tredje största församling - ber vi speciellt för de tusentals katoliker som inte längre vill delta i församlingens liv och gudstjänster. Just under denna stilla och heliga vecka får vi begrunda hur stor kärlek Jesus har till dem, ja, till alla. Det är för deras skull, för oss alla, som han har lidit och dött. När inget annat hjälpte för att öppna människornas hjärtan för Faderns barmhärtighet fick hans enfödda Son ge sitt liv på korsets trä för deras skull. Så glöm inte att be för alla dem i Malmö som har glidit bort eller övergivit Jesus eller aldrig på allvar lärt känna honom. Men ingenting kan hindra honom att fortsätta älska alla dem. För dem alla har han framburit sig själv på korset.

Idag ser vi både något av Jesu ödmjukhet och härlighet. ”Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss” (Fil 2:6-7). När Gud blev människa tog han på sig vår svaghet och utsatthet för att ge oss del av sin eviga härlighet. Idag vill vi öppna vårt hjärta på vid gavel för honom när vi får hylla honom och tillbe honom på Malmös gator. Samtidigt får vi bära fram alla dem som lever och verkar i denna stad till honom för att utbe oss hans välsignelse över denna stad och be om allas omvändelse. Men då måste vi alltid börja med oss själva och ta vår omvändelse till ett heligt liv i Jesu närhet och efterföljelse på större allvar. ”Låt oss i alla livets skiften hålla fast vid honom”, bad vi i mässans början och med den bönen får vi också avsluta denna predikan, ”honom som härdade ut till slutet, och låt oss en gång få dela hans härlighet”.